

Vapo Oy
Tuohinevan kasvillisuusselvitys

Sisältö

1	JOHDANTO	1
2	TUOHINEVAN SUOTYYPIT JA KASVILLISUUS	1
3	MAISEMA- JA VIRKISTYSARVOT	2
4	HUOMIONARVOISET ELINYMPÄRISTÖT, UHANALAISET LAJIT JA SUOJELUALUEET	2
5	JOHTOPÄÄTÖKSET	2
6	KIRJALLISUUS	3

Liitteet

Liite 1	Tuohinevan sijainti
Liite 2	Suotyytit ja valokuvien ottoalueet
Liite 3	Valokuvia selvitysalueelta

Pöyry Environment Oy

FM Mika Welling

Yhteystiedot
Itkonniementie 13 B
70500 KUOPIO
puh. (017) 5855 750
sähköposti etunimi.sukunimi@poyry.com

Copyright © Pöyry Environment Oy

Kaikki oikeudet pidätetään Tätä asiakirjaa tai osaa siitä ei saa kopioida tai jäljentää missään muodossa ilman Pöyry Environment Oy:n antamaa kirjallista lupaa.

1 JOHDANTO

Sievin Tuohinevalle ollaan suunnittelemassa turvetuotantoa. Kasvillisuusselvitysalueen pinta-ala oli 111 ha. Alue on kokonaan metsäoijitettu. Tuohinevalle tehtiin maastokäynti 1.8.2007.

Suomen suoaluejaossa Tuohineva sijoittuu Pohjanmaan-Kainuun aapasuoalueen länsiosaan. Vyöhykkeessä esiintyy erityisen runsaina välipintaisia, lyhytkortisia aapasoiita. Laajojen aapasoiden esiintymistä suosii Pohjanmaan ja Suomenselän alueiden tasaisuus. Kasvukauden pituus on alueella neljästä viiteen kuukautta. Suhteellisen vaatimattomasta kevättulvasta johtuen suot ovat kuivahkoja. Rimpisyys ja jänteisyys ovat yleensä heikosti kehittyneitä. Avosoiden osuus on huomattava, erityisesti alueelle ovat luonteenomaisia *Sphagnum papillosum* (kalvakkarahkasammal) –valtaiset kalvakkanevat. Soiden reunoilla esiintyy lähinnä tupasvilla-, pallosara- ja nevarämeitä (Kalliola 1973, Eurola 1999).

Suo sijoittuu Kalajoen vesistöalueella Sievin alueelle (53.093), jonka valuma-alueen pinta-ala alaosalla on 742,26 km². Suon läheisyydessä ei sijaitse luonnonsuojelualueita.

Suunnittelualan uhanalaistiedot tarkistettiin Suomen ympäristökeskukselta. Alueelta tai sen läheisyydestä ei löytynyt ympäristöhallinnon tiedossa olevia uhanalaisten kasvi- tai eläinlajien esiintymiä.

2 TUOHINEVAN SUOTYYPIT JA KASVILLISUUS

Selvitysalueen kuvaukset on esitetty alueina A-I. Kohteiden sijainti ja suotyyppit on esitetty liitteessä 2 sekä valokuvia liitteessä 3.

Alue A

Suon eteläosissa on vanhoja ojituksia, ojat ovat lähes umpeenkasvaneita. Pienen ojittamattoman alueen reuna on jouhisaraista suursaranevaa sekä reunoiltaan rahkoittuva rämettä. Lajistossa yleisimpänä ovat jouhisara (*Carex lasiocarpa*), pullosara (*Carex rostrata*), rahkasara (*Carex pauciflora*), mutasara (*Carex limosa*), riippasara (*Carex magellanica*), vaivaiskoivu (*Betula nana*), raate (*Menyanthes trifoliata*), suokukka (*Andromeda polifolia*), karpalo (*Vaccinium oxococcus*), tupasvilla (*Eriophorum vaginatum*), tupasluikka sekä pohjakerroksessa jokasuonrahkasammal ((*Sphagnum angustifolium*), kalvakkarahkasammal (*Sphagnum papillosum*), haprarahkasammal (*Sphagnum riparium*), punarahkasammal (*Sphagnum magellanicum*) (liite 2 ja 3, kuva 1)

Ojien vieressä suo on selvästi luhtaista suursaranevaa (LuN) ja lajistoon tulevat kurjenjalka (*Potentilla palustris*), myrkkykeiso (*Cicuta virosa*), luhtavilla (*Eriophorum angustifolium*), järvikorte (*Equisetum fluviatile*) ja vehka (*Calla palustris*) sekä mesotrofiaa osoittavan rimpivesiherne (*Utricularia intermedia*). Ojan varsi on pajukoituvaa luhtaa (liite 2 ja 3, kuvat 2-3).

Valtaoan itäpuoli on suursaraista järvikortteista luhtaa, jossa puustona 3-5 m koivua (liite 2 ja 3, kuva 4).

Alue B

Pohjois-eteläsuuntaisen ojan itäpuolella suo on 5-7 m mäntyä ja koivua kasvavaa puustoista rämettä, melkein muuttumaa. Ojitusalue on selvästi kuivahtanutta muuttumaa (Mu). Pohjakerroksessa on runsaasti jäkälää, metsäsammalia ja varpuja, puusto on 3-6 m mäntyä (liite 2 ja 3, kuva 5).

Iso Vyöspuunlampi on erämainen pieni lampi, jonka itärannalla on pieni mökki. Lammen reunat ovat noin 20 m leveydeltä lyhytkorsinevaa (liite 2 ja 3, kuva 6)

Alue C

Selvitysalueen pohjoisosan ojitusalueet ovat turvekankaita ja muuttumia. Puusto on 7-10 m mäntyä ja välillä koivua on sekapuuna runsaasti. Myös kuusta on siellä täällä aliskasvuksena. Paikoin puusto on jopa varttunutta, 10-13 m mäntyä. Metsää on jo harvennettu (liite 2 ja 3, kuvat 7-9).

Alue D

Pyöreä kangaslämpäre selvitysalueen itäosassa on puustoltaan varttunutta, 13-16 m mäntyä ja kuusta. Puusto on harvennettua (liite 2 ja 3, kuva 10).

Puron pohjoispuolella ojitusaluella on vanhoja kopo-ojituksia. Itse puronvarsi on koivupuustoista luhtaa (liite 2 ja 3, kuva 11).

Alue E

Laajemmin puronvarren länsipuoli on pääosin tupasvillärämettä (TR) ja rämemuuttumaa, puron varren läheisyydessä kopo-ojitettua (liite 2 ja 3, kuva 12).

3 MAISEMA- JA VIRKISTYSARVOT

Maisemakuvaltaan Tuohineva on ojituksen aiheuttaman puustottumisen seurauksena sulkeutunut. Ihmistoiminnan vaikutukset näkyvät ojituksina, ojitusalueiden kuivahtamisena sekä jo varttuneiden metsien harvennuksena. Selvitysalue ei näy pohjoispuoliselle metsäautotielle. Selvitysalueella ei ole erityisiä maisemallisia arvoja.

4 HUOMIONARVOISET ELINYMPÄRISTÖT, UHANALAISET LAJIT JA SUOJELUALUEET

Tiedot uhanalaisista kasvilajeista tarkastettiin Suomen ympäristökeskukselta. Alueelta ei ole tiedossa havaintoja Rassi ym (2001) mukaisista valtakunnallisesti tai alueellisesti uhanalaisista tai silmälläpidettävistä kasvilajeista, eikä sellaisia tavattu myöskään maastokäynnin yhteydessä.

Selvitysalueella ei ole luonnonsuojelulain (No 1096, § 29) mukaisia luontotyypppejä tai metsälain (No 1093, § 10) tarkoittamia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Suon läheisyydessä ei sijaitse suojelualueita (ympäristöhallinnon Herta-tietokanta).

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tuohinevan selvitysalue on pääosin metsäojitettua. Alueella on myös vanhoja kopo-ojituksia. Ojitusten seurauksena laajat alueet suosta ovat kuivahtaneita muuttumia ja turvekankaita. Alueen halkaisevan puron sekä valtaojien varret ovat koivupuustoisia luhtia. Ravinteisuudeltaan pienet avosuoalueet olivat oligo-mesotrofisia.

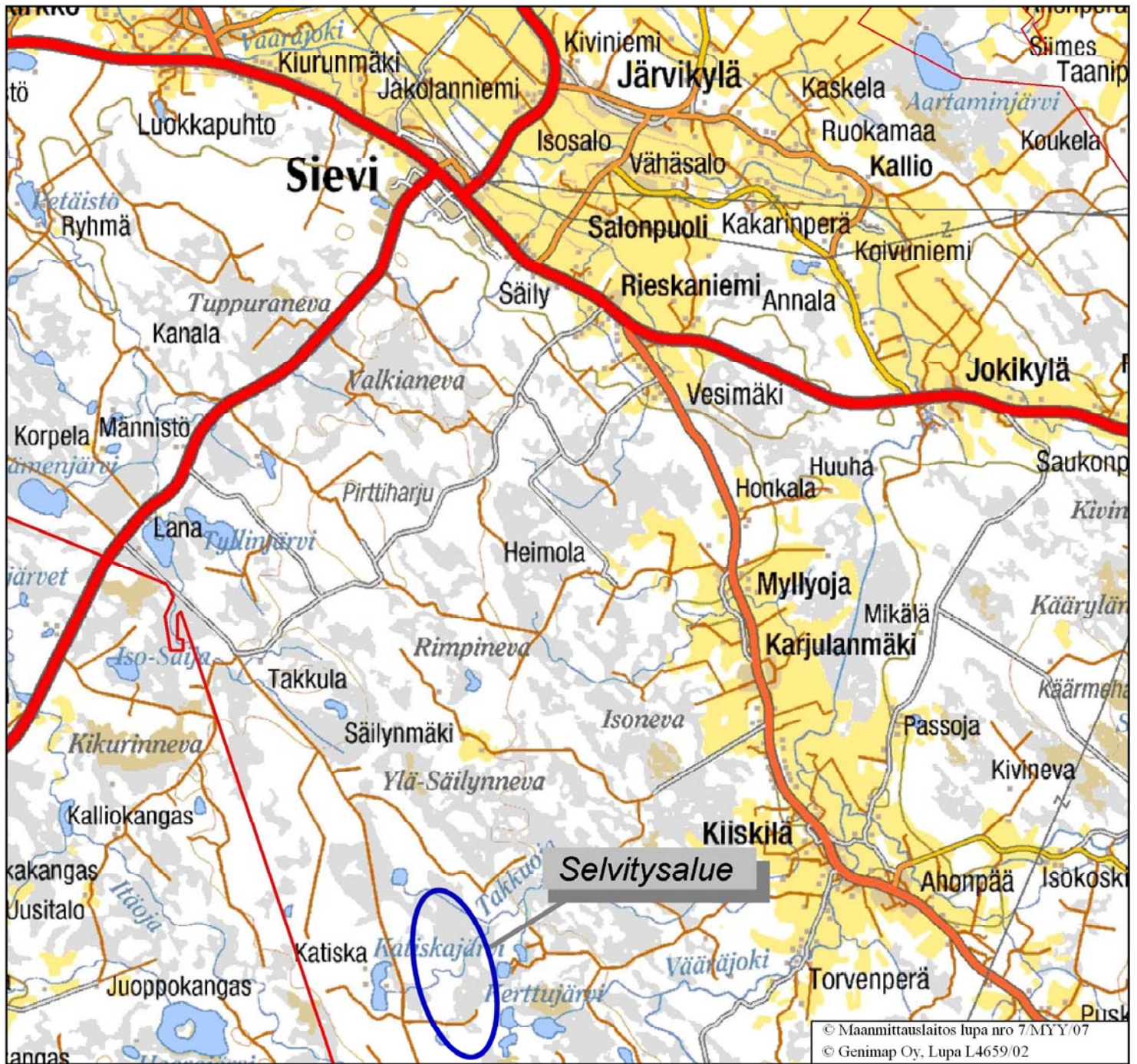
Suon maisemakuva on erittäin sulkeutunut puustottumisen seurauksena. Ojitusten lisäksi ihmistoiminta näkyy varttuneempien metsiköiden harvennuksina. Alueella ei ole luonnontilaista maisemaa eikä erityisiä maisemallisia arvoja. Alueen läheisyydessä ei ole suojelualueita eikä alueella tiedetä esiintyvän uhanalaisia kasvi- tai eläinlajeja.

Eurola, Seppo (1999). Kasvipeitteemme alueellisuus. Oulanka Reports 22. Oulanka biological station. University of Oulu.

Eurola, S., Huttunen, A. ja Kukko-oja, K. (1995). Suokasvillisuusopas. Oulanka Reports 14. Oulanka biological station. University of Oulu.

Kalliola, Reino (1973). Suomen kasvimaantiede. WSOY, Porvoo.

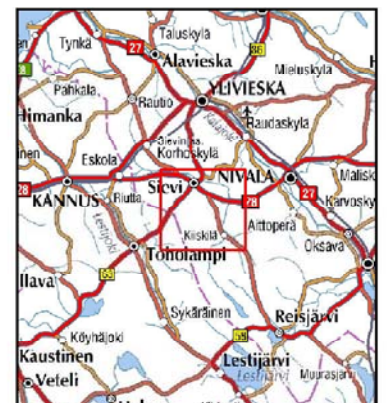
Turveteollisuusliitto ry (2002). Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapurussuhdevaikutusten arvioimiseksi. Jyväskylä.

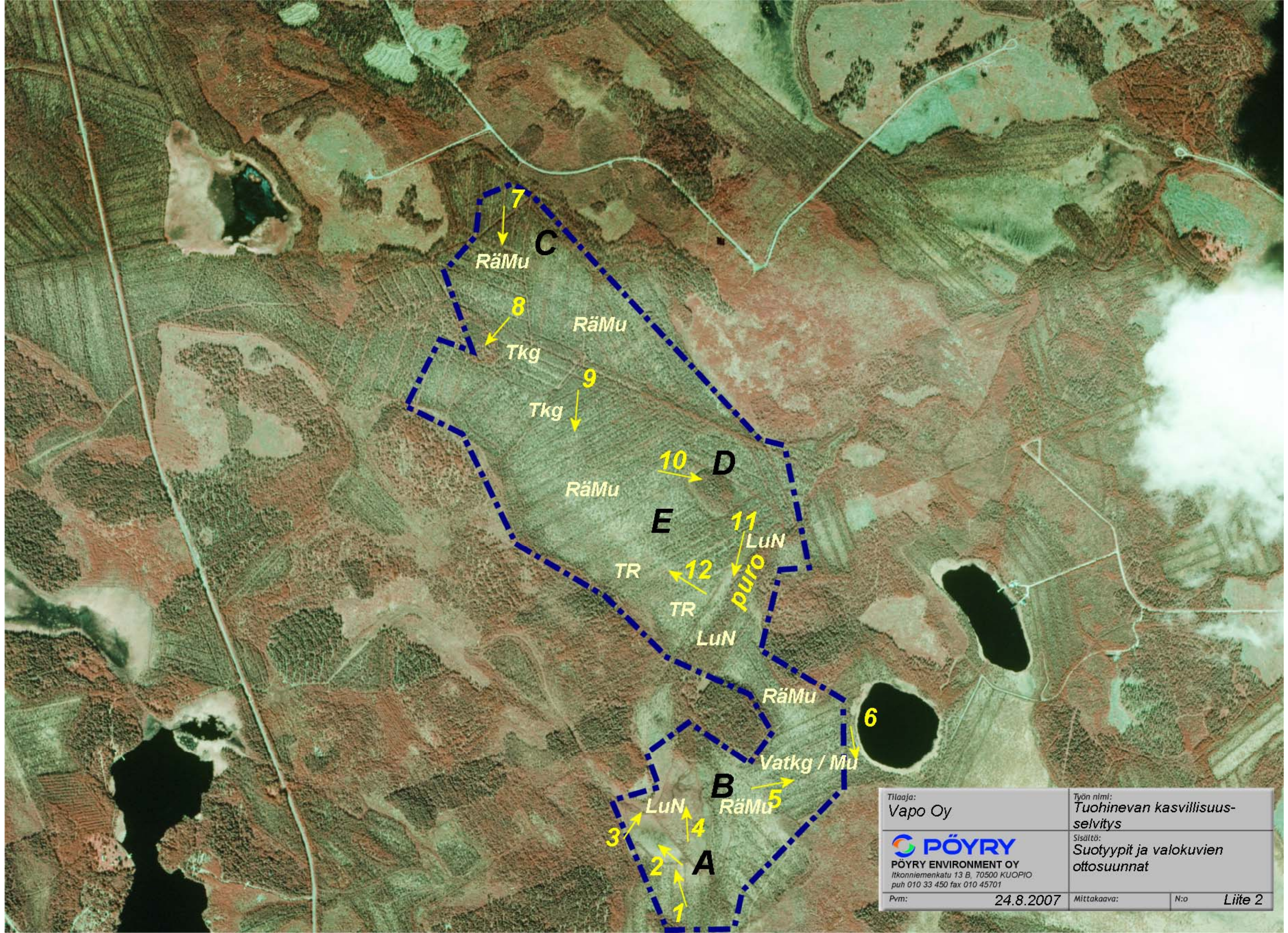

Mittakaava 1:100000

Koordinaattijärjestelmä: KKJ-yk

Nurkkapisteen koordinaatit: 7076406:3370736 - 7094706:3390136

Tilaaaja: Vapo Oy		Työn nimi: Tuohinevan kasvillisuus- selvitys	
 PÖYRY ENVIRONMENT OY Itkonniemenkatu 13 B, 70500 KUOPIO puh 010 33 450 fax 010 45701		Sisältö: Suotyypit ja valokuvien ottosuunnat	
Pvm:	24.8.2007	Mittakaava:	N:o Liite 2

Valokuvia selvitysalueelta

Kuva 1. Suon eteläosan suursaranevaa.

Kuva 2. Luhtanevaa.

Kuva 3. Oijen reunustat ovat pajukoituvia luhtia.

Kuva 4. Luhtanevan puusto on pääosin koivua.

Kuva 5. Suon eteläosan ojitusalue on kuivahtanutta muuttumaa.

Kuva 6. Iso Vyöspuunlammen rantaa.

Kuva 7. Suon pohjoisosan muuttumaa.

Kuva 8. Paikoin turvekankaiden puusto on jopa varttunutta.

Kuva 9. Turvekankaiden puustoa on harvennettu.

Kuva 10. Suon keskiosan kangasjuotti.

Kuva 11. Puronvarren koivupuustoista luhtaa.

Kuva 12. Tupasvillärämettä.